

פעולה #2

כל אחד הוא מיוחד

הקדמה

מדריך יקר!

בתקופה הזאת השגרה כבר לא כרגיל ועל אחריותנו לדאוג שיש לחניכים שלנו מענה ומקום לבטא את עצמם. בתקופה הזאת מאוד קשה לחניכים לא להיות עם סביבה של עוד ילדים/ בני נוער ופה מגיע חשיבות תפקידכם בתור מדריכים.

יש לפניך מספר פעולות מהם תוכל לבחור מה אתה מעביר לחניכים שלך.

מכיוון שאנו יודעים שלא פשוט לייצר שיח עם 10 או 20 ואף יותר ילדים בבת אחת בשיחת וידאו קבוצתית הפעולות בנויות בצורה כזו:

1. הן יחסית קצרות

2. הן מסודרות במבנה הבא:

a. סבב פתיחה

b. מתודה

c. עיבוד/דיון

d. סיכום

שים לב!

חשוב מאוד לדאוג לתקשורת רציפה עם החניכים במהלך התקופה הזאת ולשמוע בשלומם.

לכן במקביל לפעולה שעושים פעם ביום-יומיים צריך לדאוג לדבר עם כל אחד ואחד מהחניכים שלנו באופן שוטף ורציף ולדאוג לשלומם.

אנו בטוחים שתקופה זו תשפר אותנו כתנועה וכאנשי חינוך.

חזקו חברים!

פעולה 2 – כל אחד הוא מיוחד (חבריא א)

נתחבר כל הקבוצה ל-ZOOM (כדאי להעזר בהורים של החניכים), נקדים ונבקש מכל חניך שיניח לידו חפץ ששייך לו ומייחד אותו\מבטא אותו\הוא אוהב אותו.

נתחיל מסבב שכל חניך יאמר יספר במשפט על החפץ שלו (למדריך – שים לב לנהל את זה כמו שצריך, בנוסף גם המדריך יביא חפץ).

לאח מכן, נלמד אחד מהקטעים הבאים:

א. סמוך לפטירתו אמר רבי זושא מאניפולי: "אם יאמרו לי בעולם הבא – זושא, למה לא היית כמו משה רבנו? לא אפחד כלל, וכי אפשר לדמות אותי למשה רבנו? ממה אני כן מפחד? כשיאמרו לי "זושא, למה לא היית זושא?"

• ממה זושא מפחד?

• מה זה אומר להיות 'אני'?

• איך אני מצליח להיות 'אני'?

ב. אפשר גם לספר את הסיפור:

הביצה שהתחפשה / דן פגיס

היה הייתה ביצה שלא רצתה להיות ביצה, מפני שלא יכלה לא לעמוד, לא לקפוץ, ולא ללכת. וכל הזמן הייתה רק מתגלגלת ומתגלגלת. פגשה הביצה כדור פינג פונג. אנחנו כל כך דומים, אמר לו, שנינו עגולים ולבנים, בוא, נתגלגל יחד! אבל הכדור היה ריקן וגאוותן. -אני קופץ, אני רץ ואת רק מתגלגלת! אמר וקפץ מעל לביצה המתגלגלת.

פגשה הביצה בלון, אמרה לו, שנינו עגולים, בוא נתגלגל יחד! אבל הבלון היה מנופח ורוזף רוח ובכלל לא רצה לענות. הוא נמשך לו למעלה ועלה ופרח לו משם והלאה.

נתגלגלה הביצה לבדה וחשבה לה: מה אפשר לעשות? מה עוד אפשר לנסות? איזו צורה מוזרה יש לי, ממש צרה צרורה! האם בכל העולם הגדול לא אמצא לי חבר? פתאום היה לה רעיון נפלא: היה תתחפש למשהו אחר! התחפשה לפרח אדום: צבעה את פניה בצבע אדום, הדביקה סביבה עלים כחולי, וזהו! איזה פרח משונה, אמרה ילדה. הוא חלק וקרח ובכלל אין לו ריח. הוא בכלל לא פורח, הוא סתם ביצה, אמר לה ילד אחד. ושניהם הסתלקו בריצה. ועכשיו התחפשה הביצה לפטרייה אומנם שמנומנת, אבל נחמדה מאוד. עמדה לה בצד קצת נפחדת. הפטריות הביטו בה בתימהון: הפטרייה החדשה- יש לה קליפה קשה ורגל עבה, ומתנדנדת וכך הבינה הביצה שלביצה קשה לחיות, אם היא רוצה להיות לא היא, אלא אחת הפטריות. ובכל זאת ניסתה מחדש: התחפשה והנה היא כד! התקשטה בפסים, הדביקה לעצמה צוואר ושתי ידיות, וזהו! אבל, חתול שעבר שם

שאל: מה זה? האם אתה כד? אין לך פתח, ובכלל, אי אפשר לשמור בך חלב, חלב!

מה לעשות? התחפשה לליצן. חבשה מצנפת עם גדיל וציירה על עצמה (לפי סדר) גבות, עיניים, אף, וצחוק.

אינך מצחיקה אמרו לה. מכירים אותך מרחוק.

ניסתה הביצה תחפוש את אחרות. התחפשה לסל ולשעון ולתפוח ואפילו לסתם מעגל מצויר בגיר על הלוח, אבל, שום דבר לא הועיל. בכל פעם הכירו אותה מייד. את סתם ביצה מחופשת, אמרו לה. גם התרנגולת הכירה אותה. איפה היית, ביצתי שלי? כבר מזמן רציתי לשב עליך, לדגור, כמובן. אמא, אינני רוצה, אמרה הביצה, עלי להתגלגל בעולם. אולי בפעם אחרת, אמרה הדוגרת, ועכשיו תעשי בדיוק כמו כולם. וכבר דגרה עליה. פתאום היית הביצה בחום ובחושך והייתה מוכרחה להמתין. אבל למי? יום אחד הייתה לה הרגשה מוזרה. משהו נע בה וזז בה וזע בה, היא התרגשה: מה קורה לי, אמא? ולא שקטה ולא השלימה. אני כבר לא אני צייצה, אני כבר לא ביצה! משהו מנסה בי לבקוע, לפתוח, לפרוח! כמובן, אמרה אמא, כמובן. סוף סוף אתה אפרוח!

- מה הביצה ניסתה לעשות?
- למה היא רצתה להתחפש?

נסכם:

לכל אחד יש חפץ אחר שהוא אוהב\מבטא\מייחד אותו, כי אנו שונים אחד מהשני 'כשם שפרצופיהם שונים כך דעותיהם שונות'. לכל אחד יש את המיוחדות שלו ואתה הוא צריך לפתח.

נסיים בסבב שכל אחד יאמר איך הוא מתכנן בחופש לפתח את הכישרונות שלו (אפשר לצאת מכאן לפעילות 'כישרונות צעירים')